

Også i denne sammenhæng vil der ofte være tale om fortrolige oplysninger, og der vil således herefter skulle tages stilling til, om betingelserne i forvaltningslovens § 28 er opfyldt i det pågældende tilfælde. Det betyder, at der skal foretages en konkret vurdering af styrken af det hensyn til f.eks. bekæmpelse af terrorisme, som taler for, at oplysningerne videregives, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, henholdsvis stk. 3.

Når videregivelsen af oplysninger til Politiets Efterretningstjeneste skal bedømmes efter *persondataloven* – f.eks. fordi oplysningerne overføres ved e-mail – skal der først tages stilling til, hvorvidt oplysningerne er omfattet af lovens § 6 (ikke-fortrolige oplysninger og almindeligt fortrolige oplysninger) eller af lovens §§ 7 og 8 (oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold), da betingelserne for videregivelse efter de nævnte bestemmelser er forskellige. Også efter persondataloven vil der imidlertid skulle foretages en konkret vurdering af styrken af de offentlige interesser, der taler for videregivelse til Politiets Efterretningstjeneste, i forhold til den berørte persons interesse i, at oplysningerne ikke videregives.

Hvis en forvaltningsmyndighed efter de omtalte regler i enten forvaltningsloven eller persondataloven er *berettiget* til at videregive en oplysning, er myndigheden efter forvaltningslovens § 31 i almindelighed også *forpligtet* til at videregive oplysningen, hvis Politiets Efterretningstjeneste anmoder om det.

3.7. Om *reglernes praktiske betydning* kan bl.a. oplyses, at det kan forekomme, at Politiets Efterretningstjeneste i forbindelse med en konkret efterforskning anmoder de sociale myndigheder i en »målpersons« bopælskommune om at modtage oplysning om, hvorvidt og hvornår eventuelle sociale ydelser er afhentet med henblik på at afdekke personens bevægelser, herunder f.eks. i tilfælde, hvor den pågældende reelt har ophold i udlandet, men lejlighedsvis tager til Danmark for at afhente sine sociale ydelser. Der kan også være tale om, at en målperson ikke er registreret med en folkeregisteradresse, men primært kan stedfæstes gennem oplysninger om, hvor den pågældende får udbetalt sine sociale ydelser.

Det kan også forekomme, at Politiets Efterretningstjeneste i forbindelse med en konkret efterforskning anmoder relevante myndigheder om at modtage nærmere oplysninger om en angivet målpersons erhvervsmæssige forhold, herunder selskabsoplysninger mv., med henblik på at fast-

lægge et overordnet billede af den pågældendes økonomiske aktiviteter, f.eks. i forbindelse med mistanke om terrorfinansiering.

Herudover kan Politiets Efterretningstjeneste i forbindelse med en konkret efterforskning f.eks. have behov for at anmode Kriminalforsorgen om at modtage oplysning om, hvem der i en given periode har afsonet eller siddet varetægtsfængslet i et nærmere angivet fængsel eller arresthus. Baggrunden kan f.eks. være en oplysning om, at en relevant målperson har afsonet eller siddet varetægtsfængslet det pågældende sted i den pågældende periode.

Som det fremgår af det, der er anført under pkt. 3.1-3.6 ovenfor, følger det af de generelle forvaltningsretlige regler, at der i tilfælde som bl.a. de ovennævnte vil skulle foretages en række nærmere konkrete vurderinger i forhold til hver enkelt foreliggende oplysning, herunder med henblik på at vurdere, hvilke »kategorier« i de forskellige regelsæt den pågældende oplysning hører til i, og med henblik på herefter at foretage en nærmere skønsmæssig interesseafvejning i forhold til de enkelte oplysninger.

De usikkerhedsmomenter og det tidsforbrug, som den gældende ordning således kan være forbundet med, indebærer, at der kan rejses spørgsmål om behovet for et særligt lovgrundlag for bl.a. Politiets Efterretningstjenestes indhentelse af oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder. Det kan i den forbindelse nævnes, at lovgivningen allerede i dag indeholder en række bestemmelser, der på særlige områder fraviger forvaltningslovens og persondatalovens almindelige ordning, jf. f.eks. udlændingelovens § 45 a om efterretningstjenesternes adgang til oplysninger i udlændingesager.

4. INDGREB I MEDDELELSESHEMMELIGHEDEN, OBSERVATION OG EDITION

4.1. I forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold kan politiet, herunder Politiets Efterretningstjeneste, med henblik på at skaffe sig eller sikre oplysninger i sagen eller for på anden måde at fremme strafforfølgningen og kriminalitetsbekæmpelsen iværksætte en række straffeprocessuelle tvangsindgreb over for mistænkte eller andre i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

Nedenfor er der en kort omtale af retsplejelovens regler om indgreb i meddelelshemmelig-